

РЕШЕНИЕ

№ 889

гр. Благоевград, 17.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **Татяна Д. Богоева Маркова**

при участието на секретаря **Величка Н. Оркова**
като разгледа докладваното от **Татяна Д. Богоева Маркова** Гражданско дело № 20221210102652 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано въз основа на постъпила искова молба, подадена от **И. Й. П.**, ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., общ. Б, обл. Б., ул. „Д., **Е. И. С.**, ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., общ. Б., обл. Б.д, ул. „В.М и **Е. И. П.**, ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б. общ. Б., обл. Б., ул. „Д., - всички действащи чрез процесуалния си представител **адв. П. П.**, АК Б., със служебен адрес: гр. Б. ул. „Т.А.2 против **К. Д. С.**, ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., общ. Б. обл. Б. ул. „Д.

С исковата молба се иска от съда да постанови решение, с което **ДА ПРИЗНАЕ ЗА УСТАНОВЕНО** по отношение на ответника **К. Д. С.**. ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б.общ. Бл., обл. Б., ул. „Д., че ищите **И. Й. П.**, ЕГН *****, **Е. И. С.**, ЕГН ***** и **Е. И. П.**,ЕГН *****, са собственици, на следния недвижим имот: **ПОЗЕМЛЕН ИМОТ**, с трайно предназначение „зеделска“, с начин на трайно ползване „изоставена орна земя“, категория на земята „осма“, с идентификатор .с площ 1424 кв.м., по кадастралната карта и кадастралните регистри на село **Г. Х.** с **ЕКАТТЕ** . общ. Б., обл. Б., одобрена със Заповед №. на ИД на АГКК- Б., с административен адрес на имота: село **Г.Х.**, обл. Б., местността „Г.“, при граници (съседни): .с номер по предходен план . на основание наследствено правоприемство и възстановено право на собственост по ЗСПЗЗ, като бъде осъден ответника да им предаде владението върху същия,

На основание чл. 537, ал. 2 ГПК се иска от съда да постанови решение, с което да отмени Нотариален акт за удостоверяване право на собственост за

недвижим имот, издаден на основание чл. 587, ал. 2 от ГПК, №. том I. рег. №.. дело №.от 2018г. на Дора Аврамова, нотариус, вписан с рег. №. в НК, с район на действие РС- Б. вписан в СлВп с вх. рег. №.от 25.07.2018г., акт №5том II. дело №., в който е признато право на собственост върху процесния недвижим имот, в полза на К. Д. С., ЕГН *****.

Претендира се присъждане на сторените по делото разноски.

Твърди се в исковата молба, че ищите са преки наследници на М.Б. П.а, бивш жител на гр. Б. починала на 02.02.2022 г., която е единствен наследник по закон на Ф.С. М., бивш жител на с. Б., гр. Б., починала на 27.07.1947г. Твърди се, че последната, от своя страна е един от наследниците /дъщеря/ на С. Гев М. бивш жител на гр. Б., починал на 22.08.1989г., поради което наследодателката на ищите се явява наследник на г-н М., по право на заместване.

Твърди се, че на 05.02.1996г., на основание възстановено право на собственост на земи в съществуващи или възстановими стари реални граници в землището на село Г.Х., обективирапо в Решение №.на Поземлена комисия гр. Б. е възстановено правото на собственост на наследниците на С. Гев М. върху следния имот:

ИЗОСТАВЕНА НИВА от 1,424дка, ос.ма категория, местност Гьоловете, имот . по картата на землището на с. Г.Х., общ. Б. при граници (съседи): №.- Населено място на Кметство Г. Х.; №. Полски път на Кметство Г. Х.; №. Пасище е храсти на Кметство Г. Х. №. Изоставена нива наел. на М. Гев М.; №.- Ливада на А. А. М.. Към настоящия момент, посоченият по-горе имот представлява: ПОЗЕМЛЕН ИМОТ. с транно предназначение „зеделелска“, с начин на трайно ползване „изоставена орна земя“, категория на земята „осма“, с идентификатор . с площ 1424 кв.м., по кадастралната карта и кадастралните регистри на село Г. Х., с ЕКАТТЕ., общ. Б., обл. Б., одобрена със Заповед №. на ИД на АГКК- Б., с административен адрес на имота: село Г. Х. обл. Б. местността „Г.“, при граници (съседи): . с номер по предходен план .

Твърди се, че след възстановяване на собствеността по реда на ЗСПЗЗ, наследниците на С. М. извършили неформална делба и разпределили възстановените имоти помежду си, като за М. П.а останал посоченият по-горе имот.

Сочи се, че доколкото между наследниците не съществувал спор относно това разпределение, наследодателката упражнявала владение върху процесния имот и през 2020 г. се сдобила с Нотариален акт за удостоверяване на право на собственост върху недвижим имот на основание давностно владение и наследство №. том IV, рег. №., дело №. от 2020г. на Ал. Б.- помощник-нотариус по заместване при Ис. К. нотариус с район на действие РС- Б., вписана в регистъра на ПК под №, вписан в СлВп с вх. рег. №. от 08.10.2020г., акт №., том XVI. дело №.

Твърди се, че след смъртта на М. Бо. П.а, наследниците й /ищите в настоящото производство/ направили проверка в СлВп - Б. и с изненада установили, че на 25.07.2018г., на основание чл.587, ал.2 от ГПК, ответникът

К. Д. С., е признат за собственик на процесния имот на основание Нотариален акт за право на собственост върху недвижим имот №., том I, рен №.1, дело №.от 2018г. на Д.А. нотариус, вписан с рен №.в НК. с район на действие РС-Б., вписан в СлВп с вх. рен №.от 25.07.2018г., акт №. том II, дело №.

Посочва се, че за ищците е било напълно необяснимо как се е случило удостоверяването на правото на собственост в нотариалното производство, тъй като К. С. никога не е упражнявал владение върху процесния имот и това лице не е заявявало никакви права върху същия.

По отношение на упражняването на фактическата власт върху имота от страна на ответника, позоваващо се на придобивна давност се твърди, че ответникът никога не е упражнявал фактическа власт върху процесния имот, че всички наследствени имоти, оставени от общия наследодател- С. М. са били ползвани от наследниците, според уговорката между същите, като никога не са имали претенции помежду си относно наследствените имоти, поради което единствено М. П.а и след нейната смърт- ищците, са упражнявали фактическа власт върху имота, описан по-горе.

Предвид гореизложеното се твърди, че ответникът никога не е извършвал каквито и да било фактически действия, които да могат да се отъждествят с владение по отношение на имота.

По отношение на намерението за своене на вещта се сочи, че тъй като от страна на ответника- К. С. никога не са били извършвани каквито и да било действия, осъществяващи правомощията на собственик на имота, собственост на ищците, то същият никога не е имал намерение за своене, тъй като очевидно никога не е възприемал имота като свои собствен.

По отношение на изтичането на определен срок се сочи, че след като липсват двата основни елемента от фактическия състав на придобивната давност, то ответникът не би могъл да придобие имота на това правно основание, но дори и да са били осъществени то се твърди, че тяхното проявление е следвало да е продължило непрекъснато в императивно уредения в Закона за собствеността времеви период от 10 години, което категорично се твърди, че не се е случило.

От изложеното до тук се твърди, че ищците се легитимират като собственици на процесния поземлен имот, на основание наследствено правоприемство и възстановено право на собственост по ЗСПЗЗ, поради което и ответникът не е придобил правото на собственост върху същия, като нотариалният акт, с който К. С. е признат за собственик подлежи на отмяна, тъй като поземленият имот е собственост на ищците.

На следващо място ищците твърдят, че фактическата власт върху процесния имот се упражнява от ответника, като упражняването владение от страна на същия, пречи на ищците да упражняват правото си на собственост именно по отношение на собствения им недвижим имот.

Твърди се, че доколкото К. С. владее съответния имот без да има правно основание за това, то следва да бъде осъден да предаде владението върху същия на ищците, които се легитимират като собственици, на основание наследствено правоприемство и възстановено право на собственост по ЗСПЗЗ.

С Разпореждане № .съдията докладчик, след като е извършил проверка за редовност на исковата молба /чл. 129 от ГПК/ и допустимост на предявените с нея искове, в съответствие с чл. 130 от ГПК, на основание чл. 131 от ГПК е постановил препис от исковата молба и доказателствата към нея да се изпратят на ответника с указание, че в едномесечен срок може да подаде писмен отговор, отговарящ на изискванията на чл. 131, ал. 2 от ГПК.

Изпратеното съобщение до ответника е връчено на 18.03.2023г. чрез А. С.а - снаха, в едно домакинство.

Видно от материалите по делото в указания на ответника едномесечен срок от получаване на съобщението на 13.04.2023г. е депозиран писмен отговор, с който се иска от съда да отхвърли предявения иск, като неоснователен.

Претендира се присъждане на сторените по делото разноски.

Твърди се, че за да се уважи иск с правно основание чл. 108 ЗС, е необходимо да се докаже, че ишците са собственици на имота - предмет на иска, че същият се намира във владение или държане в ответника и че ответникът владее или държи вещта без основание, като не е ли налице една от тези предпоставки, искът не следва да бъде уважен.

Сочи се, че в случая не са налице и трите от предпоставките за уважаване на иска, поради което се сочи, че искът е неоснователен.

На първо място се твърди, че ишците не са собственици на процесния имот, същите не са владели имота, който е бил придобит от ответника на основание придобивна давност в резултат на непрекъснато владение, продължило многократно по-дълго от законово предвидения срок по чл.79 ЗС.

На второ място се твърди, че ответникът е владял имота на правно основание - като собственик, което право на собственост е придобил на основание придобивна давност, изтекла в негова полза, т.к. същият владее имота повече от 20 години. Соци се, че правото на собственост е придобито много по-рано от момента, в който то е обективизирано и удостоверено в Нотариален акт, вписан в Служба по вписванията — Благоевград с вх.рег. №.от 25.07.2018г., акт №., том , дело №..

На трето място се твърди, че към настоящия момент правото на собственост върху процесния имот е прехвърлено на трето лице, а К. С. го ползва като наемател.

По отношение твърдението, че ишците са собственици на претендирувания имот, че е налице владение на процесния имот от страна на ишците или тяхната наследодателка се сочи, че е невярно. Твърди се, че наследодателката въобще не е владяла, като дори не е ходила на претендирувания имот.

На следващо място се сочи, че твърдението на ишците, че е налице неформална делба се твърди също, че е неоснователно. Соци се, че същата не би могла да доведе до вещно транслативен ефект, т.к. би била недействителна, поради липса на форма, поради и което ишците не биха могли да бъдат собственици на целия имот.

Извън горното се твърди, че описаният в исковата молба поземлен имот е

владян от ищеца в продължение на десетки години в режим на съпругеска имуществена общност. Същият е манифестирал своето владение явно и с намерение за своене - ответникът има изграден още от 2000г. селскостопански обект - обор с кошара, който ползва и до настоящия момент за отглеждане на овце и кози, който и впоследствие през 2009г. е регистриран като животновъден обект в регистъра на БАБХ и към настоящия момент е с капацитет за 710 овце и кози. Твърди се, че в същия е отглеждал и продължава да отглежда дребни преживни животни. Имотът е ограден и в него се намират животните му, като никой до настоящия момент не е имал претенции.

Твърди се, че през целия период ответникът е упражнявал фактическа власт върху имота, който е владян от същия като свой. Цитира се съдебна практика, като се сочи, че с Тълкувателно решение №. на ОСГК на ВКС е прието, че „При наличие на позоваване, правните последици - придобИ.е на вещното право - се зачитат от момента на изтичане на законно определения срок, съобразно елементите на фактическия състав на придобивното основание по чл.79, ал.1 от ЗС и чл.79, ал.2 от ЗС“. Следователно в случая независимо, че ответникът се е снабдил с нотариален акт на основание придобивна давност на 25.07.2018г., то самото придобИ.е се зачита от момента на изтичане на 10 годишния давностен срок - в случая още през 2010 г.

Твърди се, че през това време същият е демонстрирал явно поведението си на собственик, което никой не е оспорвал, като е изградил кошара със селскостопански обект, в които е отглеждал овце и кози, оградил е поземления имот с дървена ограда, а впоследствие с такава, състояща се от метални колове и мрежа, като впоследствие е регистриран животновъден обект в съответния регистър на БАБХ съгласно ЗВмД. Следователно се сочи, че имотът, описан в исковата молба е придобит по давност, предвид обстоятелството, че само ответникът и съпругата му са владели имота за себе си като собственици. Посочва се, че те със съпругата му, починала към настоящия момент, са упражнявали фактическа власт в качеството на владетели по отношение на целия имот, който е владян в продължение на необходимия, съгласно чл. 79, ал. 1 ЗС, давностен срок.

От друга страна се твърди, че към настоящия момент ответникът не е собственик на претендирувания имот, като същият е продаден на трето лице съгласно Нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти, вписан в Служба по вписванията - Благоевград с вх.рег. №. от 31.01.2023г., акт №., том , дело №.

Твърди се, че след продажбата му ответникът го ползва въз основа на сключен договор за наем, вписан в Служба по вписванията - Благоевград с вх.рег. №. от 31.01.2023г., акт №.том , дело №.

Поради изложеното се сочи, че не са налице основания за уважаване на предявения иск, предвид обстоятелството, че ищите не са собственици на процесния имот и се иска от съда предявения иск да бъде отхвърлен, като неоснователен.

С определение №. съдът е насрочил открито съдебно заседание по делото,

като се е произнесъл по доказателствените искания на страните, съобщил им е проект на доклад по делото, като ги е напътил към процедура по медиация и други способи за доброволно разрешаване на спора.

В съдебно заседание ищците, редовно призовани, не се явяват, явява се редовно упълномощен от тях процесуален представител – адвокат П., който поддържа подадената искова молба. Ангажира гласни и писмени доказателства. По същество на делото се иска да бъде уважен предявения иск като основателен, както и да бъде отменен нотариалния акт. Ищците претендират и сторените по делото разноски, за които е представен списък по чл.80 от ГПК и доказателства за извършването им. Депозирана е и писмена защита, в която се изразява становище по същество на делото.

В съдебно заседание ответникът, редовно призован, не се явява, представлява се от упълномощен процесуален представител – адвокат Т., която поддържа отговора на исковата молба. Ангажира гласни и писмени доказателства. По същество на делото се иска отхвърляне на предявения иск, като неоснователен и недоказан. Претендират се и сторените по делото разноски, за които е представен списък по чл.80 от ГПК и доказателства за извършването им. Депозирана е и писмена защита, в която се изразява становище по същество на делото.

Благоевградски районен съд, преценявайки събраните по делото доказателства и доводите на страните по реда на чл.12 и чл.235 от ГПК, приема за установено следното:

От представеното по делото Решение № . на Поземлена комисия гр. Б. за възстановяване правото на собственост на земи в съществуващи или възстановими стари реални граници в землището на село Г. Х., се установява, че е възстановено правото на собственост на наследниците на С. Гев М. в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на недвижими имоти, сред които и Изоставена нива от 1,424 дка, осма категория, местност Гьоловете, имот № .по картата на землището, при граници и съседи:имот № .- населено място на Кметство с. Г. Х., №.-полски път на Кметство Г. Х., №.-пасище с храсти на Кметство Г.Х., №.-изоставена нива насл. на М.Г.ев М. и № .-ливада на А. А. М..

Видно от приложеното по делото удостоверение за наследници изх. № .година, С. Гев М., с ЕГН *****, починал на 22.08.1989 година е оставил за свои законни наследници пет дъщери и един син, сред които и Добринка Стоянова Немчева – дъщеря /свидетелка по делото/, Ф. С.а М. – дъщеря, починала на 27.07.1947г. /преди наследодателя/ и оставила за свои наследници М.Б.а П.а-дъщеря, починала на 02.02.2022г. От представеното удостоверение за наследници изх. № . година се установява, че М. Б. П.а, с ЕГН *****, починала на 02.02.2022 година е оставила за свои законни наследници ищците И. Й. П. – съпруг, Е. И. С. – дъщеря, Е. И. П. – син.

Видно от приетия по делото нотариален акт за удостоверяване право на собственост върху недвижим имот на основание давностно владение и наследство № ., том IV, рег. № ., дело № . от 2020 година, на 08.10.2020 година, със същия е признато, че М.Б.а П.а е собственик на основание

давностно владение и наследство на следния недвижим имот, находящ се в село Г. Х., община Б., а именно: Поземлен имот с трайно предназначение „зеделска“, с начин на трайно ползване „изоставена орна земя“, категория на земята „осма“, с идентификатор . с площ 1424 кв.м., по кадастралната карта и кадастралните регистри на село Горно Х. с административен адрес на имота село Г. Х., община Б. местността „Головете“, при граници /съседи/: . с номер по предходен план .

От приетия по делото нотариален акт за право на собственост върху недвижим имот на основание чл. 587, ал. 2 ГПК № 200, том I, рег. №. дело № 132 от 2018 година, на 25.07.2018 година със същия е признат К. Д. С. – ответник по делото за собственик на основание давностно владение и наследство на следния недвижим имот, находящ се в село Горно Хърсово, община Благоевград, а именно: имот №. по картата на землището на село Г. Х., местността „Г.“, с площ от 1.424 дка, с начин на трайно ползване „изоставена нива“, осма категория, при граници и съседи:имот № .-населено място махала „М.“ на с. Х. имот № .-път IV кл. На Община Б.Т, имот №.пасище с храсти на Община Б., имот № .пасище с храсти на К. Д. С., имот № .-изоставена нива на М. Г.ев М., имот № .-ливада на А. А. М.

Видно от геодезическо заснемане на процесния имот на „имот със селскостопанска сграда в землището на село Горно Хърсово“ по искане на ответника през 2016г. е, че имота със селскостопанска сграда и навес към съществуваща селскостопанска постройка, обхваща няколко имота, на различни собственици, сред които и процесния.

От представеното удостоверение за регистрация на животновъден обект № . година, издадено от Областна дирекция по безопасност на храните Б.се установява, че ОДБХ Б.е издало удостоверение, че животновъден обект за отглеждане на ДПЖ, предназначен за отглеждане на овце и кози за мляко, разплод и угояване с капацитет 710 броя, с отговорно лице К. Д. С., за имот находящ се в местността „Г.“ от землището на село Горно Хърсово, като е дадено заключение GPS координати х ., у., че същият обект отговаря на ветеринарномедицинските изисквания, като обектът е одобрен с протокол от 20.04.2016 година от комисия, назначена със заповед №. година на Директора на ОБДБ Благоевград. Обектът е вписан в регистъра на животновъдните обекти на ОБДХ Б. с ветеринарен регистрационен номер.

Представени са и удостоверения №.година; Удостоверение №.година; Удостоверение . година, издадени от ОДБХ Благоевград, с които удостоверения се удостоверява, че на основание чл. 51, ал. 3 от ЗВД и чл. 4, ал. 1 от Наредба №.от 09.05.2016 година за условията и реда за идентификация на животните, регистрация на животновъдните обекти и достъпа до базата данни за идентифицираните животни и регистрираните обекти, както и въз основа на издадени протоколи от извършени проверки на комисията, е констатирано, че в информационната система за животни и регистрация на животновъдни обекти е вписан животновъден обект с регистрационен номер ., намиращ се в село Г. Х., собственост на К. Д. С.. Посочено в удостоверението в животновъдния обект в момента на издаването колко овце и кози се отглеждат.

Установява се от Удостоверение за наследници изх. "№ .г. на В. И. С.а е, че е починала на 20.09.2021г. и е оставила като наследници ответника-съпруг и двама сина-И.К.ов С. и П.л К.ов С..

Видно от приложения по делото нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти № ., том I, рег. № ., дело № . година е, че на 31.01.2023 година, К. Д. С. и Павел К.ов С., чрез пълномощника си И. К.ов С. продават на И.К.ов С., първият собствените си 4/6 идеални части, а вторият собствената си 1/6 идеална част, от общо 5/6 идеални части от посочените в нотариалния акт имоти, един от които е поземлен имот с идентификатор . находящ се в село Горно Хърсово, местност „Гъоловете“, с площ от 1424 кв.м.

Видно от Договор за наем на недвижими имоти от 31.01.2023 година, сключен между И. К.ов С. и К. Д. С., е, че синът на ответника И. К.ов С. е отдал под наем на баща си-К. Д. С. недвижими имоти, сред които и процесния такъв - поземлен имот с идентификатор ., находящ се в село Г.Х., местност „Гъоловете“, с площ от 1424 кв.м. за срок е 10 години, считано от датата на подписване на договора, като договорът е с нотариална заверка на подписите и е вписан с лужбата по вписванията на същата дата.

От представената служебна бележка, издадена от БАБХ Б. с дата 07.06.2023 година се установява, че лицето К. Д. С. е собственик на един брой постоянен животновъден обект, който се намира в землището на село Г.Х., вписан в ИС на БАБХ под номер . – стар регистрационен номер и . – нов регистрационен номер, като двата номера се отнасят за един и същи животновъден обект на лицето К. Д. С..

От представените два договора за наем на недвижим имот от дата 01.03.2016 година и от 25.10.2017 година, последният с нотариална заверка на подписите се установява, че и двата договора са сключени между Д. Ст. Н.в качеството ѝ на наемодател и К. Д. С. в качеството му на наемател и касаят отдаване под наем на процесния недвижим имот с наем в размер на 50, 00 лв.на година. Последния договор е за срок от шест години.

От изисканото, представено и прието като доказателства по делото писмо от ОБДХ Б. с дата 06.10.2023 година се установява, че животновъден обект с № ./, намиращ се в землището на село Г. Х. собственост на К. С. е вписан в информационната система на БАБХ на 07.10.2009 година и е със статут „активен“ от същата дата. Същото се установява и от писма с изх. № БЛ-И.и БЛ. издадени от ОДБХ Благоевград, в които е посочено още, че за първи път на 18.04.2016г. ответникът е подал заявление за регистрация по реда на чл. 137 от Закона за ветеринарномедицинската дейност и след извършена проверка е издадено удостоверение за регистрация, като за периода от 2013г. до 2015г. не е подавал такова заявление.

По делото в качеството на свидетели на страната на ищите са разпитани свидетели А. К.ов Ш., Д. С.а Н. и А. С. Б., а на страната на ответника са разпитани свидетелите Н. Б. К., И. Р. Н. и Г. В. Н.а.

Свидетелката Д.Н., дъщеря на С.Г.ев М. сочи, че е леля на М. П.а, като имат имот в местността „Гъоловете“, като на времето тази нива я работили като тютюн, още преди ТКЗС, която нива била около 1 дка и 400 квадратни

метра. Заявява, че се събрали всички наследници и решили на кой, коя нива да остане, но след това един по един започнали наследниците да умират, като пояснява, че когато се събрали да си разделят нивата били живи един брат и 5 сестри. Споделя, че решили на нивата на местността „Гьоловете“ да бъде оставена на М.. Сочи, че след като минала масовизация, дошли някакви хора, техни роднини и поискали да слагат сено в този имот, тази нива в местността „Гьоловете“. След това дошъл И. К.ов, на който бащата се казва К. С. и същият поискал тази нива, като сключили договор, за да може да си взимат субсидии. Посочва, че до нивата има харман и под нивата има място заградено за кокошки. Посочва, че сключили договор за пет години, като в този договор имало клауза „ако се наложи взаимно може договора да се развали от двете страни,“ тъй като те искали да строят за животните стопанска сграда. Сочи, че за тези пет години не са й давали никакви пари. Първо сключили договор за пет години, след това 2016 година сключили нов договор за 6 години. Свидетелката сочи, че през 2020 година решили нивата да я дадат на наследника, на М., и така и направили, като свидетели били племенниците и прехвърлили на М.а нивата. Посочва, че след известно време научила, че тази нива са я взели, без да я питат на името на К., въпреки, че при нея идвал синът му. Когато се обадила на И., за да го попита какво е станало, същият й отговорил „Лельо добре, в действителност неправилно сме постъпили, не сме те питали, но ако искаш аз ще ида в съда ще се откажем от тази нива“, но това й го заявил по телефон. Посочва, че устно са се разбрали тази нива да се ползва от М., като К. не е знаел, че тази нива са определили на М., не са му казали нищо. Споделя, че последно на тази нива е ходила преди две години заедно с нейния син, за да му покаже част от нивите, които притежават. Посочва, че разбрали, че в цялата тази местност Иво и К.ов са взели нивите на трима наследници по незаконен начин. Сочи, че на тази нива, на която ходела преди две години този навес е в нивата на чичото, а техният имот не е ограден. Иво искал да ползва нивата за овце, но другите съседи не давали да се ползва мястото за овце, защото имало много неприятна миризма.

Свидетелят А.К.ов Ш. споделя, че майката на М. и неговата майка са сестри, като баба Добра също им сестра, първи братовчеди са. Споделя, че и неговата майка и тяхната майка са наследници на С.Г.ев М. Сочи, че Поземлена комисия възстановила имотите на наследниците на Стоян Г.ев М., а именно имота в местността „Белия рид“, местността „Петачка ливада“, местността „Хармана“, нивата до „Хармана“, спорната нива, се намира в махалата, над къщите отгоре, точно хармана и до хармана се намирала нивата. Когато се говорело да си разделят имотите, всички наследници, майка му, още била жива, и леля му Добра, и всички наследници казали, че нивата до хармана се дава на братовчедка му М. като тя я работела тази нива, още преди да я върнат, като в селото се знае коя нива на кой е. След като я върнали нивата, те я работили, сестрите се събрали и казали, че тази нива остава за М.а. Споделя, че познава К. С., като човек, който се занимаваше със стока, овце гледал. Сочи, че същият се е самонастанил в тази нива, никога не е била тяхна тази нива, защото тяхната къща била под нивата, отдолу, където

брат му живее. К. искал овце да отглежда в тази нива, като бил ходил при Д., която е единствената жива наследница и сключил специален договор. Разбрал се с нея да ползва нивата, за да го представи за субсидии, като това било около 2016 година, но споделя, че преди 2016 година се разбрали мястото да бъде на М., защото М. и семейството ѝ отработвали тази нива още преди 2016 година, като садили домати, чушки, имали градина, след това я косили, доста време я обработвали семейството на М.. Не си спомня М. и съпруга ѝ до кой момент обработвали нивата.

По делото в качеството на свидетел е разпитан А. Б., който споделя, че познава М. П.а и нейните наследници лично и като техен съсед, тъй като живеели в един квартал, както и в качеството му на помощник-нотариус, тъй като изготвил много голяма част от документите и на техните роднини, познава и всичките им роднини. В тази връзка сочи, че процесният имот им е възстановен. На място не е бил, но имотът го знае, защото Нотариалният акт, който се издал за него, цялата процедура провеждал той, като междувременно баба Марга вече била починала. Споделя, че процесният имот се намирал в местността „Гьоловете“, около декар и 400 кв.м., като имал всички необходими документи, за издаване на Нотариалният акт. Споделя, че уговорките между наследниците били този имот да остане наследство на баба Марга, което било споделено пред него от свидетелите по издаване на Нотариалният акт. Споделили му, че М. и нейният съпруг - дядо И. ходили да косят този имот преди десетина години, но след това тя се разболяла от рак, и съответно след това починала. По отношение на К. Д. С. споделя, че не го познава, но в последствие разбрал, че има издаден Нотариален акт за същия имот, който много интересно не бил вписан в Агенция по кадастъра, защото когато изваждали документи за имота в кадастъра стоял като собственик името на дядото, с който е възстановен с Решението на Поземлена комисия. Нямало индикации да бъде издаден Нотариален акт, направили и справка по ЕГН-та на всички наследници, също нямало издаден Нотариален акт, и тогава той издал Нотариален акт. На един по-късен момент споделя, че разбрал, че има издаден по-рано Нотариален акт от друг колега, тъй като наследниците на баба Марга, дошли да искат консултация какво да правят. Споделя, че при издаване на Нотариалният акт разпитали трима свидетели, но няма конкретен спомен дали са всички свидетели-роднини, защото и те идвали и за други техни имоти. От съпруга на Маргарита споделя, че знае, че те са косили точно на този имот със сено, защото са му и съседи.

По делото в качеството на свидетел е разпитан И. Николов, който сочи, че е Кмет съм на село Г.Х. от 1995 година, като познава К. Д. С., а М.а П.а не я познава. Знае, че той има къща, има плевня и един навес от баща му останал, в който баща му отглеждал кози. Соци, че и към настоящия момент К. С. има кози, има овце. Имотът, върху който се намира този навес споделя, че е непосредствено до пътя от лявата страна, продълговат със силен скат, който е с навес, не е кошара за стоката, защото по-рано повече кози гледали, като мястото не е равно, стръмен е. Соци, че по-рано бил ограден с леси от баща му, после започнали да слагат мрежа, защото имало и други животни. Соци, че той е от 1974 година в Пожарната, поддържал селата от Благоевградска

област, обикалял същите, като споделя, че на процесното място хора не е виждал. Споделя, че след това от 1995 година е кмет на селото и също не е виждал хора, само Драгомир С., бащата на К. С.. Сочи, че мястото се намира в една от махалите „Михтарска“, местността „Г.“, като К. С. имал следните имоти, като посочва и тяхното разположение – като се върви по пътя първо била къщата на К., след това плевнята с кошарата, след това навеса, който е по-отдалечено отстрани. Нагоре бил имота собственост на К. С., а там където е кошарата с навеса, е слушал приказки, но доколкото разбрал те са вземали документ от общината, и не е имало собственик. Посочва, че когато се възстановявали горите и земите нямало проведено събрание да е казано „хора узаконявайте си ги земите и горите“, като сочи, че знае за кой имот спорят страните, имотът е продълговато място покрай пътя, от началото е кошарата, много стръмно, и другата част не се обработва, площта му е около 1 дка и 400 квадратни метра, а в останалата част си е заграден района и излиза стоката оттам - овцете и козите, като в началото, където е навеса е скат. Познава дядо Стоян, който починал, но не познава неговите наследници. В местността „Г.“ не знае техни имоти да са възстановени. Бащата на К. построил навес на животни, като сочи, че през 1995 година като станал кмет този навес си го е имал. Споделя, че от тогава-насам само малко дядо Драгомир го ползвал имота, докато бил жив, след това К., сина му го ползва.

По делото в качеството на свидетел е разпитан Н.а Б. К., който споделя, че познавам К. С., защото с него има договор за обслужване на животновъдния имот. Разбрал, че става въпрос за имота, който е точно до плевнята му, в съседство до плевнята му. Имотът се намирал точно до пътя, в самото начало, има един навес, там основно се събирали овцете, като споделя, че там е работил, там е взимал кръвни проби 2011 година, там се събирали овцете, като от навеса надолу, по пътя е заградено и там си пускали и овцете. Споделя, че имотът е заграден с ограда, като преди бил дървена ограда, а впоследствие я пооправили оградата. Споделя, че откакто ски спомня имотът е бил ограден, като отивал там да работи. Сочи, че от навеса- надолу имало заградено. Целият имот бил заграден. Споделя, че имотът в останалата му част извън навеса, едната част е много каменисто и стръмно, а след пътя надолу ставало по-полегато, нямало я тази стръмнина и каманяци, малко по-равно ставало. Сочи, че този животновъден обект е регистриран от 2009 година, като справка на К. Д. С. от този регистър му е пускал, че този обект е регистриран. Предполага, че имота е на К. С., тъй като когато е ходил на място не е виждал други лица, освен К. С.. При разговорите му с К. С. и при посещение на място, не е коментирал този имот дали е взет под наем, или е лично негов. Не може да каже какво К. е представил, за да получи регистрация на обекта. Не познава наследниците на С. М., наследниците на М. П.а. Посочва, че през 2009 година може да се регистрира обекта само като земя, не е необходимо да е регистрирана постройка, да има документ за пристройка, това се води за целогодишно пасищно отглеждане.

Свидетелката Г. В. Н. споделя, че познава К. С., познава го, тъй като са от една махала на село, комшии са, в село Г. Х., махала „Новоселци“, като споделя, че К. има къща в селото и гледа много животни. Знае за кой имот

спорят страните. М. П.а я познава и с нея в града живеят в една махала. Споделя, че М. П.а никога не я е виждала в село Х., не я е виждала и в имота, за който спорят. Знае, че имота, за който спорят е на К., който има животни, тъй като тя всяка година събирала гюбре за градината. Споделя, че този имот се намира до къщата на К., намира се в местността „И.“. Имотът е покрай пътя, една стръмна нива, има камъни, тръни, а в горният край имали малко навесче за стоката и надолу си ги пускали животните. Този имот, за който говори бил с дървени ограда, сега имота е ограден с мрежа. Споделя, че има животни в този имот, като от 30 години е в селото и от 20 години ходи там да събира гюбре. Споделя, че Коце е направил тази кошара за животните, като отглежда овце и кози. Споделя, че всяко лято живее в Х.. По отношение на С.М. споделя, че не го познава. Не знае кои са му наследниците - баба Добринка Немчева не я познава. Споделя, че К. С. ползва този имот повече от 20 години, като мястото е повече от декар.

От правна страна:

Предвид установеното от фактическа страна, съдът счита, че предявеният иск е допустим, налице е активна и пасивна процесуална легитимация с оглед на твърденията, спазени са положителните процесуални предпоставки и отсъстват процесуални пречки за възникването и надлежното упражняване на правото на иск.

Предявеният иск с оглед на изложените обстоятелства като негово основание и искането за съдебна защита в петитума е ревандикационен такъв по чл.108 от ЗС.

Собствеността е вещно право от категорията на абсолютните. То е субективно вещно право, по силата на което носителят му има право да владее, да се разпорежда и да ползува вещта. Съгласно чл. 108 от ЗС собственикът може да иска своята вещ от всяко лице, което я владее или държи, без да има основание за това. Следователно искът по чл. 108 от ЗС съдържа в своя предметен обхват установителен иск за собственост, тъй като търсената петиторна защита предполага разрешаване на повдигнат спор, при който всяка от страните може да заяви своите права върху имота във връзка с определяне на носителя на правото. Правният интерес от водене на иска се свързва с правото на невладеещия, считащ себе си за собственик, който по пътя на съдебната намеса цели да установи и реализира напълно всички правомощия, които включва собствеността.

Следва още да се докаже, че вещта се намират във владение или държане на ответника, че последния владее или държи същата без основание. За да бъде уважен предявения иск с правно основание чл. 108 ЗС следва да са налице кумулативно и трите предпоставки.

В производството по иска с оглед правилата за разпределение на доказателствената тежест, ищците следва да докажат правото си на собственост върху целия имот и че същия се намира във владение на ответника, а ответника – основанието за упражняваната фактическата власт и в конкретния случай, че е придобил имота по давност, след което се е разпоредил с него валидно, като владее същия на основание валиден договор

за наем.

В настоящата хипотеза ишците твърдят, че са придобили правото на собственост върху процесния имот по силата на наследство и успешно приключила процедура по земеделска реституция на имота.

По делото по безспорен начин се установи, че процесния имот е възстановен по реда на ЗСПЗЗ с Решение №.. на Поземлена комисия гр. Б. за възстановяване правото на собственост на земи в съществуващи или възстановими стари реални граници в землището на село Г. Х., на наследниците на С. Гев М. в съществуващи /възстановими/ стари реални граници, а именно Изоставена нива от 1,424 дка, осма категория, местност Гьоловете, имот № 010367 по картата на землището, при граници и съседи: имот № 010364-населено място на Кметство с. Г. Х., № .-полски път на Кметство Г. Х., № .-пасище с храсти на Кметство Г.Х., №.-изоставена нива насл. на М. Гев М. и № .-ливада на А. А. М.. Имотът е отразен в кадастралната карта и кадастралните регистри на село Г. Х. като ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, с трайно предназначение „земеделска“, с начин на трайно ползване „изоставена орна земя“, категория на земята „осма“, с идентификатор ., с площ 1424 кв.м., по кадастралната карта и кадастралните регистри на село Г.Х., с ЕКАТТЕ .. общ. Б. обл. Б., одобрена със Заповед №. на ИД на АГКК- Б. с административен адрес на имота: село Г. Х., обл. Б., местността „Г.“, при граници (съсед):..

Установи се още, че С. Гев М., с ЕГН *****, починал на 22.08.1989 година е оставил за свои законни наследници пет дъщери и един син, сред които и Добринка Стоянова Немчева – дъщеря /свидетелка по делото/, Ф. С.М. – дъщеря, починала на 27.07.1947г. /преди наследодателя/ и заместена по право на заместване от М. Б. П.а-дъщеря, починала на 02.02.2022г., която е наследодател на ишците И. Й. П. – съпруг, Е. И. С. – дъщеря, Е. И. П. – син.

По делото ишците поддържат, че са собственици на целия имот, макар същият да е реституиран на наследниците на Стоян Михтарски, тъй като между сънаследниците и извършена неформална делба, имотът е предоставен на наследодателката им, същата го е владяла и преди смъртта си го е придобила по давност, за което се е снабдила с нотариален акт за удостоверяване право на собственост върху недвижим имот на основание давностно владение и наследство № . том IV, рег. № . дело № .от 2020 година, на 08.10.2020 година.

Съдът намира, че от гласните доказателства по делото-показанията на свидетелката Д. Н. и свидетеля А. Ш.които съдът обсъди внимателно предвид родствената връзка и възможната им заинтересованост и кредитира, като основани на лични впечатления и подкрепящи се от доказателствения материал в тази им част, се установи, че действително след възстановяване на имотите по реда на ЗСПЗЗ наследниците на М. са извършили неформална делба, като са се разбрали процесния имот да бъде на М. П.а.

Когато основанието, от което произтича съсобствеността е наследяване, за да се превърне във владеец на целия имот и съответно след изтичане на давностния срок да стане негов собственик, сънаследникът следва да

отблъсне владението на останалите съсобственици. Тоест, държателят следва да е довел до знанието на съсобствениците намерението си да свои имотите и да ги уведоми, че отказва да ги допуска до тези имоти. Демонстриране на владение при сънаследяване не се изисква единствено ако между сънаследниците е била извършена неформална делба, както е в случая. Следователно от момента на извършване на неформалната делба е поставено начало на давностно владение. Посоченото обаче само по себе си не е достатъчно. На първо място нито един от свидетелите не конкретизира кога точно е извършена тази неформална делба, за да приеме съда, че от този момент е започнало течението на 10 годишния давностен срок, след изтичането на който наследодателката на ишците ще е придобила имота по давност. На следващо място, макар неформалната делба да поставя начало на давностно владение, за да придобие имота наследодателката на страните е следвало да владее и ползва същия в изискуемия се 10 годишен давностен срок. Съдът намира, че по делото ангажираните от страна на ишците свидетели не установиха по безспорен начин, че наследодателката им М. П.а е обработвала имота, владеела го е и да е упражнявала самостоятелно фактическа власт върху същия. Свидетелката Немчева не установи тя да е ползвала конкретно този имот, а свидетелят Ш. не установява период на владение, макар да сочи, че тя заедно със съпруга си е садила чушки и домати. Съдът намира, че показанията на свидетеля Б. са неконкретни и са основани само на възприето при съставяне на нотариалния акт за обстоятелствена проверка, поради което от тях не би могло да се установи периода, в който наследодателката на ишците е владяла имота. Твърдението, че тя е владяла и ползвала целия имот се опровергава и от установеното, че свидетелката Немчева, която е една от наследниците на С. М., е сключила договор за наем на същия с ответника. Това води на извод, че не наследодателката на ишците се е считала за едноличен собственик на имота, който да владее за себе си.

Предвид изложеното съдът намира, че М. П.а не е придобила целия имот по давност преди смъртта си. Същата е била собственик на основание наследяване и възстановено право на собственост единствено на 1/6 идеална част от имота на основание чл. 10, ал. 1 от ЗН.

В тази връзка съдът намира, че ишците като наследници на М.П.а са съсобственици по наследство и възстановено право на собственост единствено на 1/6 идеална част от имота.

От страна на ответника е сторено възражение, че е придобил недвижимия имот на основание давностно владение в режим на съпружеска имуществена общност, като след това го е прехвърлил на сина си.

Съдът намира, от събраните по делото доказателства, че ответникът не е придобил недвижимия имот по давност нито към момента, към който се е снабдил с нотариален акт по обстоятелствена проверка, нито към момента на приключване на устните състезания.

Действително от свидетелските показания на свидетелите, водени от ответника и от писмените доказателства се установи, че същият е ползвал недвижимия имот за своята дейност, като там е регистриран и животновъдният

му обект. Това обаче не дава основание на съда да приеме, че ответникът е владял имота в продължение на 10 години и е придобил същия по давност.

Владението по легалното определение на чл.68 ЗС е упражняване на фактическа власт върху вещ, която владелецът държи лично или чрез друго като своя т.е. действията, които извършва владелецът покриват по съдържание правомощието на собственика. Когато фактическата власт се установява на правно основание е налице държане, защото вещта се държи за друго т.е. липсва субективният елемент на владението. Държателят може да промени намерението си и да започне да държи вещта като своя, но за да има правно действие тази промяна, държателят трябва да демонстрира пред собственика с едностранни действия отричането на неговото владение. Само при узнаване, че държателят започва да владее вещта, собственикът би могъл да се защити като предприеме действия за прекъсване на владението по смисъла на чл. 116 ГПК.

Основният белег, който отличава владението от държането, е субективното отношение на ползващото вещта лице към самата нея. Държателят упражнява фактическата власт със съзнанието, че не държи вещта като своя, а владелецът я държи като своя, за себе си /лично или чрез друго/. Когато фактическата власт е придобита на правно основание, то упражняващият се явява държател и в този случай презумпцията на чл.69 ЗС е опровергана, а съответно в тежест на този, който се позовава на придобивна давност, е да установи, че такава е започнала да тече чрез явна промяна на държането във владение. В този случай, за да се приеме, че е налице завладяване, е необходимо промяната в намерението фактическата власт да се упражнява вместо за друго изключително и само за себе си, да намери външна проява чрез действия, които недвусмислено да отричат правата на досегашния собственик или владелец, което следва от изискването владението да не е установено по скрит начин, т. е. чрез действия, които да са могли да станат достояние на собственика. При липса на такива действия, то промяната в намерението е скрита, а следователно владението е опорочено и не настъпват последиците на придобивната давност.

В хипотеза, при която фактическата власт е придобита на правно основание и липсва уведомяване на собственика за промяна на намерението на държателя и трансформирането му в недобросъвестно владение, презумпцията на чл.69 ЗС не намира приложение.

В настоящия случай, от събраните в хода на производството както писмени, така и гласни доказателства, се установи, че на 25.10.2017г. /девет месеца преди ответникът да се снабди с Констативен нотариален акт, удостоверяващ притежаваното от него право на собственост върху имота/ между Д. Н. /една от наследниците на общия наследодател/, в качеството на наемодател, и К. С., в качеството на наемател, е бил сключен Договор за наем на недвижим имот, с нотариална заверка на подписите именно процесния такъв. Съгласно посочения договор, наемодателят е предоставил на наемателя за временно и възмездно ползване процесния недвижим имот, за срок от 6 /шест/ години, считано от датата на подписване на договора. От страна на ответника не е оспорен подписа му в този договор. Посоченото опровергава

твърдението му, че още преди това е владял имота за себе си. В случай, че това бе така, не би сключил договор за наем със собственик на имота. От посоченото следва, че К. С. не е имал намерение за своене на вещта, тъй като очевидно никога не е възприемал имота като свой собствен. Дори обаче да се приеме, че ответникът е променил намерението си и е започнал да държи вещта като своя, то не се събраха доказателства, че е демонстрирал подобно поведение пред собствениците на имота. А отделно и до датата, на която се е снабдил с нотариален акт не е изтекъл 10 годишен давностен срок.

Предвид изложеното съдът намира, че ответникът не е придобил имота по давност и не е могъл да прехвърли на сина си-Ивайло К.ов С. вещ, която не притежава.

С оглед изложеното съдът намира, че искът в установителната му част следва да бъде уважен до размера на 1/6 идеална част, която ишците притежават по наследство и възстановено право на собственост, като се отхвърли за разликата от 5/6 идеални части.

Относно втората предпоставка за уважаване на иска, а именно дали ответника владее или държи процесния имот без основание съдът намира следното:

Установи се по делото, че именно ответникът осъществява фактическа власт върху процесния имот. Възражението му е, че държи имота на основание договор за наем, сключен с Ивайло К.ов С.. Както се установи по-горе ответникът не е придобил по давност процесния имот, поради което не е могъл и да прехвърли същия на Ивайло С. /което е станало и след вписване на исковата молба/. Действително е налице сключен договор за наем. Договорът за наем може да бъде сключен от собственика на вещта или от титуляра на ограничено вещно право на ползване. Договорът за наем обвързва валидно сключилите го страни, дори когато наемодателят няма никакви права върху наеманата вещ /наем на чужда вещ/. Такъв договор обаче не поражда действие за действителния собственик, също както и договорът за продажба на чужда вещ. Нещо повече, по аргумент на противното от чл. 229, ал. 2 от ЗЗД договор за наем за срок от 10 години може да бъде сключен само от собственика на имота, а носителите на ограничено вещно право, които могат да извършват действия по обикновено управление могат да го сключат за не повече от 3 години. В случая наемодателят И. С. не е нито собственик, нито носител на ограничено вещно право по отношение на имота, който е отдал под наем, поради посоченото по-горе, че ответникът не може да прехвърли права, които не притежава. Следователно договорът е непротивопоставим на ишците. Спрямо тях ответникът няма качеството на държател на собствения им имот и следователно фактическата власт, която осъществява към настоящия момент ответника е лишена от правно основание и следва да го върне на ишците.

Независимо, че съдът намира, че ишците са собственици само на 1/6 идеална част от имота, то искът в осъдителната му част следва да бъде уважен за целия имот. Безпротиворечиво се приема в практиката на ВКС /например решение № 174 от 19.02.2018 г. по гр. д. №. от 2016 г. на ВКС, ГК, първо г. о.,

решение № .от 29.07.2014 г. по гр. д. № .от 2013 г. на ВКС, ГК, първо г. о., решение № .от 08.06.2012 г. по гр. д. № .от 2011 г. на ВКС, ГК, второ г. о. и решение № .от 19.01.2016 г. по гр. д. № .от 2009 г. на ВКС, ГК, първо г. о. /, че съсобственик на недвижим имот има право да ревандикира целия имот от всяко трето на съсобствеността лице, което го владее без правно основание. Действително, ответника се е позовал на давността преди завеждане на делото, чрез издаване на констативен нотариален акт за собственост, който съгласно ТР № .от 21.03.2013 г. по тълк. д. № .от 2012 г. на ОСГК на ВКС има легитимиращо действие. Това действие на нотариалния акт на ответника обаче е опровергано- по делото е безспорно доказано, че не е придобил имота по давност, като от 2017г. /сключване на договора за наем/ дори и да е променил намерението си и да е започнал да свои имота до момента на приключване на устните състезания предвиденият в чл. 79, ал. 1 ЗС десетгодишен давностен срок не е изтекъл. Следователно, ответника все още не е придобил на основание придобивна давност както частта на ищците, така и притежаваните от другите съсобственици части от процесния имот. Тоест, към настоящия момент ответника е трети на съсобствеността лице, спрямо което ищците като съсобственици имат право да предявят претенция за ревандикиране на целия имот. В този смисъл са например решение № .от 19.02.2018 г. по гр. д. №.от 2016 г. на ВКС, ГК, I г. о., решение №.от 29.07.2014 г. по гр. д. № .от 2013 г. на ВКС, ГК, I г. о., решение № .от 08.06.2012 г. по гр. д. № .от 2011 г. на ВКС, ГК, II г. о., Определение № .г. на ВКС по гр. д. №.г., I г. о., ГК, докладчик съдията Т. Г., Решение № .от 9.03.2021 г. на ВКС по гр. д. № ., I г. о., ГК, докладчик съдията Т. Г.

Предвид изложеното съдът намира, че искането да бъде осъден ответникът да предаде на ищците владението върху процесния имот е основателно и следва да бъде уважено.

С оглед уважаването на основния иск за собственост частично, следва да бъде уважено и искането по чл. 537, ал. 2 от ГПК за отмяна на Нотариален акт за собственост № . том I, рег. № . дело № .от 2018 година, с който ответникът е признат за собственик на процесния имот в частта на правата над 5/6 идеални части. Искането по чл. 537, ал. 2 ГПК не представлява самостоятелен иск, а е последица от уважаване на иск по чл. 108 ЗС съобразно предмета му, а в случая искът в установителната му част е уважен единствено за 1/6 идеална част.

От страна на ищците е сторено искане в исковата молба за присъждане на разноски. Представен е списък по чл. 80 от ГПК.

Видно от данните по делото тримата ищци са сторили разноски както следва: 50, 00 лв.-внесена държавна такса и 15, 00 лв.-такса за съдебни удостоверения. Единствено ищецът Е. И. П. е сторил и разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1500, 00 лв. Предвид изложеното ответникът с оглед уважаване на иска следва да заплати на тримата ищци сумата от 65, 00 лв., представляваща сторени разноски за държавни такси, а на Е. П. следва да бъде осъден да заплати сумата от 1500, 00 лв., представляваща заплатено адвокатско възнаграждение.

С оглед уважаване на ревандикационния иск на ответникът не се следват

разноски.

Воден от гореизложените съображения и на основание чл. 108 от ЗС и чл. 78, ал. 1 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на К. Д. С., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б. общ. Б., обл. Б., ул. „Д., че ищите И. Й. П., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б. общ. Б., обл. Б., ул. „Д. №., Е. И. С., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б. общ. Б. обл. Б. ул. „В. М.“ №. и Е. И. П., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., общ. Б., обл. Б. ул. „Д.“ №., - всички действащи чрез процесуалния си представител адв. П. П., АК Б., със служебен адрес: гр. Б., ул. „Т. А.“ №. ет.2 са собственици на 1/6 /една шеста/ идеална част от следния придобит на основание наследствено правоприемство и възстановено право на собственост по ЗСПЗЗ недвижим имот: ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, с трайно предназначение „зеделска“, с начин на трайно ползване „изоставена орна земя“, категория на земята „осма“, с идентификатор ., с площ 1424 кв.м., по кадастралната карта и кадастралните регистри на село Г.Х., с ЕКАТТЕ 17004, общ. Б., обл. Б. одобрена със Заповед №. на ИД на АГКК- Б., с административен адрес на имота: село Г.Х. обл. Б., местността „Г.“, при граници (съседи): ., с номер по предходен план . и отхвърля иска в частта за признаване за установено по отношение на К. Д. С., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б. общ. Б., обл. Б., ул. „Д. че ищите И. Й. П., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., общ. Благоевград, обл. Б., ул. „Д. Е. И. С., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., общ. Б., обл. Б., ул. „В.М. и Е. И. П., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., общ. Б., обл. Б., ул. „Д. №., - всички действащи чрез процесуалния си представител адв. П. П., АК Б., със служебен адрес: гр. Б.д, ул. „Т.Ал, ет.2 са собственици на 5/6 идеални части от следния недвижим имот: ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, с трайно предназначение „зеделска“, с начин на трайно ползване „изоставена орна земя“, категория на земята „осма“, с идентификатор. с площ 1424 кв.м., по кадастралната карта и кадастралните регистри на село Г. Х., с ЕКАТТЕ ., общ. Б.д, обл. Б.д, одобрена със Заповед №РД.. на ИД на АГКК- Б.с административен адрес на имота: село Г. Х., обл. Б. местността „Г.“, при граници (съседи): . с номер по предходен план . на основание наследствено правоприемство и възстановено право на собственост по ЗСПЗЗ КАТО

ОСЪЖДА К. Д. С., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., общ. Б.обл. Б., ул. „Д. да предаде на ищите – И. Й. П., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., общ. Б., обл. Б., ул. „Д.“ №. Е. И. С., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., общ. Б., обл. Б. ул. „В. М.№. и Е. И. П., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., общ. Б., обл. Б., ул. „Д. - всички действащи чрез процесуалния си представител адв. П. П., АК Б. със служебен адрес: гр. Б., ул. „Т.А.“ №. владението върху целия недвижим имот, а именно: ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, с трайно предназначение „зеделска“, с начин на трайно ползване „изоставена орна земя“, категория на земята „осма“, с

идентификатор . с площ 1424 кв.м., по кадастралната карта и кадастралните регистри на село Г.Х, с ЕКАТТЕ ., общ. Б. обл. Б. одобрена със Заповед №РД-. на ИД на АГКК- Б. с административен адрес на имота: село Г.Х., обл. Б., местността „Г.“, при граници (съсед): . с номер по предходен план.на основание чл. 108 ЗС.

ОТМЕНЯ на основание чл. 537, ал. 2 ГПК Нотариален акт за собственост върху недвижим имот на основание чл. 587, ал. 2 от ГПК № ., том I, рег. № .дело № . от 2018 година на Нотариус Д. А., с рег. № .от Регистъра на Нотариалната камара и с район на действие този на Районен съд – Б.д, в частта му, с която К. Д. С., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Благоевград, общ. Б., обл. Бл. ул. „Д. е признат за собственик на основание давност за правата над 5/6 /пет шести/ идеални части от недвижим имот, находящ се в село Г. Х. община Б., а именно: имот №. по картата на землището на село Г. Х., местността „Г.“, с площ от 1.424 дка, с начин на трайно ползване „изоставена нива“, осма категория, при граници и съсед:имот № .-населено място махала „М.“ на с. Х., имот № .-път IV кл. На Община Б.-Т, имот №.-пасище с храсти на Община Б., имот № .-пасище с храсти на К. Д. С., имот № .-изоставена нива на М. Гев михтарски, имот № .ливада на А.А.М., като отхвърля искането за отмяна на нотариалния акт за частта над 1/6 идеална част от имота.

ОСЪЖДА К. Д. С., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., общ. Б.обл. Б., ул. „Д. да заплати на И. Й. П., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б. общ. Б., обл. Б., ул. „Д.“ №., Е. И. С., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., общ. Б., обл. Б., ул. „В.М.“ №. и Е. И. П., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б. общ. Б., обл. Б., ул. „Д. №., - всички действащи чрез процесуалния си представител адв. П. П., АК Б., със служебен адрес: гр. Б., ул. „Т. Алв“ №. сумата от 65, 00 лв. /шестдесет и пет лева/, представляваща сторени разноски за държавна такси по делото.

ОСЪЖДА К. Д. С., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., общ. Б.д, обл. Б., ул. „Д. да заплати на Е. И. П., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б. общ. Б., обл. Б., ул. „Д., сумата от 1500, 00 лв. /хиляда и петстотин лева/, представляваща сторени разноски за заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Б. в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на всички страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____